

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

Katowice, 28 września 2018 r.

RKT-430-01/18/AW

DECYZJA Nr RKT - 01/2018

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 798 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania przeciwko Jarosławowi Kocurowi prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. „Laguna” J. Jarosław Kocur w miejscowości Niewieszę w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r., tj. w zakresie, w jakim decyzja ta nakazuje zaniechania stosowania naruszającej zbiorowe interesy konsumentów praktyki polegającej na stosowaniu przez Jarosława Kocura chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 196) oraz stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. Nr 171, poz. 1206), a poprzez to narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 184)

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

- I. na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakłada się na Jarosława Kocura prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. „Laguna” J. Jarosław Kocur w miejscowości Niewieszę karę pieniężną płatną do budżetu państwa w wysokości **74 826 zł** (słownie: siedemdziesiąt cztery tysiące osiemset dwadzieścia sześć złotych), co stanowi równowartość 17 940 euro (słownie: siedemnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści euro), tj. 30 euro (słownie: trzydzieści euro) za każdy z 598 dni opóźnienia, licząc od 8 lutego 2017 r. do dnia wydania niniejszej decyzji, tj. do 28 września 2018 r.,
- II. na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r.

Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się **obciążyć** Jarosława Kocura prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P.H.U. „Laguna” J. Jarosław Kocur w miejscowości Niewiesz **kosztami** opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. oraz zobowiązać tego Przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty **31 zł** (słownie: trzydzieści jeden złotych) w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

27 sierpnia 2015 r. Prezes Urzędu wydał decyzję nr RKT-07/2015, w której w punkcie I uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Jarosława Kocura prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Kocur Jarosław P.H.U. „Laguna” J. (zwanego dalej Przedsiębiorcą) polegające na stosowaniu chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych oraz stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, a poprzez to narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, i nakazał zaniechanie jej stosowania.

Ponadto w punkcie II tej decyzji Prezes Urzędu nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 4.358 zł, a w punkcie III obciążył go kosztami przeprowadzonego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w wysokości 29 zł.

Decyzja nr RKT-07/2015 została doręczona stronie postępowania 31 sierpnia 2015 r. Jarosław Kocur nie wniósł od niej odwołania. Decyzja nr RKT-07/2015 uprawomocniła się zatem po upływie 14 dni od daty jej doręczenia. W konsekwencji Jarosław Kocur zobowiązany był zastosować się do nakazu sformułowanego w punkcie I przedmiotowej decyzji.

W okresie od 6 kwietnia 2016 r. do 7 października 2016 r. pod sygn. akt RKT-403-01/16/AW przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy Przedsiębiorca wykonał prawomocną decyzję nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r.

W oparciu o informacje i dowody zebrane w toku postępowania stwierdzono, że Przedsiębiorca nadal stosuje - w sposób powszechnie widoczny - chronione prawem nazwę rodzajową „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

Ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego dały zatem podstawę do powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że Decyzja nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. nie została

wykonana. W tym stanie rzeczy należało uznać, że istnieją podstawy do wszczęcia przeciwko Przedsiębiorcy postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

7 października 2016 r. pod sygn. akt RKT-430-501/16/AW wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Przedsiębiorcę w związku z podejrzeniem pozostawiania w opóźnieniu wykonania punktu I prawomocnej Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r., tj. w zakresie, w jakim decyzja ta nakazuje zaniechania stosowania naruszającej zbiorowe interesy konsumentów praktyki polegającej na stosowaniu przez Przedsiębiorcę chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r., poz. 196) oraz stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz.U. Nr 171, poz. 1206), a poprzez to narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mimo wszczęcia tego postępowania Przedsiębiorca nie usunął z obiektu i z jego otoczenia oznaczeń wskazujących, że obiekt ten jest hotelem. Nie wprowadził również stosowanych zmian do treści zamieszczonych na stronach internetowych prezentujących ofertę jego obiektu. Dlatego 7 lutego 2017 r. wydana została Decyzja nr RKT-01/2017, w której:

- I. na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożono na Przedsiębiorcę karę pieniężną płatną do budżetu państwa w wysokości 19 244 zł, co stanowi równowartość 4 350 euro, tj. 10 euro za każdy z 435 dni opóźnienia, licząc od 1 grudnia 2015 r. do dnia wydania tej decyzji, tj. do 7 lutego 2017 r.,
- II. na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanowiono obciążyć Przedsiębiorcę kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. oraz zobowiązać tego Przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu kwoty 27 zł w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się tej decyzji.

Decyzję nr RKT-01/2017 doręczono adresatowi 13 lutego 2017 r. 2 marca 2017 r., za pośrednictwem Poczty Polskiej, Przedsiębiorca złożył odwołanie od tej decyzji. Sprawa została zatem przekazana do Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd postanowieniem z dnia 6 czerwca 2017 r. sygn. akt XVII AmA 15/17 odrzucił odwołanie ponieważ mimo wezwania Przedsiębiorca nie wniósł opłaty sądowej od odwołania i nie dostarczył jego jednego odpisu.

Uwzględniając, że od daty uprawomocnienia się decyzji nr RKT-01/2017 upłynął okres umożliwiający wykonanie Decyzji nr RKT-07/2015 zasadne było wszczęcie kolejnego postępowania wyjaśniającego mającego na celu ustalenie, czy decyzja została wykonana, czy ewentualnie ma miejsce naruszenie przepisów ustawy uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej za opóźnienie w wykonaniu Decyzji nr RKT-07/2015, określonego w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Postępowanie to zostało wszczęte 2 stycznia 2018 r.

W toku postępowania wyjaśniającego Przedsiębiorca nie odpowiedział na pierwsze wezwanie do przedstawienia informacji dotyczących sposobu zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, stwierdzonej w punkcie I prawomocnej decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. oraz dowodów na potwierdzenie dokonanych w tym celu działań (pismo Urzędu z 2 stycznia 2018 r.). Nie odpowiedział również na ponaglenie z 26 stycznia 2018 r.

Pismem z 26 stycznia 2018 r. zwrócono się do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach z prośbą o przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia, czy Przedsiębiorca, przy świadczeniu usług nadal posługuje się nazwą rodzajową „hotel” oraz oznaczeniem kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna”, zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6.

Z odpowiedzi Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach, która wpłynęła 26 lutego 2018 r., i dołączonego do niej *Protokół kontroli* przeprowadzonej 7 lutego 2018 r. w ww. obiekcie wynikało, że Przedsiębiorca nadal posługuje się zastrzeżoną nazwą hotel oraz oznaczeniem „***” (trzy gwiazdki).

Ustalenia dokonane w toku postępowania wyjaśniającego dały zatem podstawę do powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że punkt I Decyzji nr RKT-07/2015 z 27 sierpnia 2015 r. nie został wykonany. W tym stanie rzeczy należało uznać, że wszczęcie przeciwko Przedsiębiorcy postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu opóźnienia w wykonaniu punktu I prawomocnej decyzji Prezesa Urzędu na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest konieczne i uzasadnione.

Przedsiębiorca nie odpowiedział na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej i nie odniósł się do postawionego zarzutu.

Pismem z 22 maja 2018 r. Prezes Urzędu przestał do Przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie stawianego mu zarzutu i wezwał do przedstawienia stanowiska co do przedstawionych ustaleń faktycznych i ich oceny prawnej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma (dowód: karty nr 40-42). Przedsiębiorca nie odniósł się do tego pisma.

Zawiadomieniem z 2 sierpnia 2018 r. Przedsiębiorca został poinformowany o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w niniejszym postępowaniu oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy (dowód: karta nr 51). Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Pan Jarosław Kocur prowadzi działalność na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej pod nazwą P.H.U. „Laguna” J. Jarosław Kocur (dowód: karta nr 38).

W ramach wykonywanej działalności gospodarczej Przedsiębiorca prowadzi w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 obiekt, w którym świadczy usługi hotelarskie (dowód: karta nr 38).

27 sierpnia 2015 r., na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wydana została decyzja nr RKT-07/2015, w której Prezes Urzędu uznał za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie Przedsiębiorcy polegające na stosowaniu chronionej prawem nazwy rodzajowej „hotel” oraz oznaczenia kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna” zlokalizowanego w Niewieszu przy ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszerogowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii, co jest niezgodne z art. 43 ust. 1 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych oraz stanowi nieuczciwą praktykę rynkową w rozumieniu art. 5 ust. 1 i 2 pkt 1 w związku z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z 23 sierpnia 2007 r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym, a poprzez to narusza art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, i nakazał zaniechanie jej stosowania. Decyzja nr RKT-07/2015 uprawomocniła się 1 października 2015 r.

7 lutego 2017 r. wydana została Decyzja nr RKT-01/2017, w której na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożono na Przedsiębiorcę karę pieniężną płatną do budżetu państwa w wysokości 19 244 zł, co stanowi równowartość 4 350 euro, tj. 10 euro za każdy z 435 dni opóźnienia, licząc od 1 grudnia 2015 r. do dnia wydania tej decyzji, tj. do 7 lutego 2017 r.

W styczniu 2018 r. Prezes Urzędu zwrócił się do Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach z prośbą o przeprowadzenie kontroli w celu ustalenia, czy Przedsiębiorca przy świadczeniu usług nadal posługuje się nazwą rodzajową „hotel” oraz oznaczeniem kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu „Hotel Restauracja Laguna”, znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6. 7 lutego 2018 r. w obiekcie została przeprowadzona kontrola. W wyniku podjętych działań ustalono, że Przedsiębiorca posługuje się zastrzeżoną nazwą hotel:

- na banerach przy drodze dojazdowej do obiektu,
- na wizytówkach i folderach reklamowych oraz cennikach umieszczonych w recepcji w dostępnych dla klientów miejscu,
- w karcie menu restauracji,
- na stronie internetowej www.hotel-laguna.pl,
- na ścianie zewnętrznej budynku (od strony dojazdowej do obiektu).

We wszystkich wyżej wymienionych miejscach za wyjątkiem ściany zewnętrznej budynku i wizytówek posługiwano się również oznaczeniem „***” (trzy gwiazdki) (dowód: karty nr 23-33).

Obiekt „Laguna” został wpisany do ewidencji innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie, prowadzonej przez Wójta Gminy Rudziniec.

W wyniku przeglądu strony internetowej www.hotel-laguna.pl przedstawiającej obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 i świadczone w nim usługi stwierdzono, że wielokrotnie pojawia się na niej nazwa rodzajowa „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) (dowód: karty nr 14-15). Na każdej z podstron na górze pośrodku znajduje się logo obiektu przedstawione poniżej, na którym oprócz nazwy własnej widnieje oznaczenie „HOTEL” oraz „***” (trzy gwiazdki).

Również ze zdjęć zamieszczonych na stronie internetowej wynika, że na zewnątrz, na frontowej ścianie znajduje się dobrze widoczne logo tego samego typu z tożsamymi oznaczeniami. Identyczne oznaczenie znajduje się na breloczku dołączonym do klucza od pokoju (dowód: karta nr 14).

Na stronie internetowej zawierającej ofertę Przedsiębiorcy zawarto również „Cennik hotelu” (dowód: karta nr 15).

W opisie zamieszczonym na analizowanej stronie, w części zatytułowanej Hotel „Laguna”, wielokrotnie posłużono się oznaczeniem hotel w odniesieniu do opisywanego obiektu (dowód: karty nr 14-15). Potwierdzają to poniższe, przykładowe cytaty:

- „Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom gości, Hotel przeszedł generalny remont w 2012 (...)”
- „Hotel wychodzi naprzeciw oczekiwaniom różnych gości, a hotelowa restauracja świetnie poradzi sobie zarówno z organizacją oficjalnego bankietu (...)”
- „Hotel „Laguna”
Hotel dla Ciebie
Hotel dla biznesu
Hotel dla podróżnych
Hotel Rodzinny”

W adresie elektronicznym, pod którym można się kontaktować z obsługą obiektu, z recepcją, w celu rezerwacji miejsc noclegowych znajduje się nazwa domeny „hotel-laguna.pl”.

Obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 posiada swój profil na Facebooku <https://www.facebook.com/hotellaguna1/>. Obiekt ten jest przedstawiany jako hotel. Na profilu zamieszczone jest opisane powyżej logo, w ramach informacji kontaktowych podany

jest adres recepcji recepca@hotel-laguna.pl oraz adres strony internetowej <http://www.hotel-laguna.pl/> (dowód: karty nr 44, 46).

Oferta obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 jest także zamieszczona na portalu rezerwacji zakwaterowania on-line booking.com (<http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html>). Obiekt ten jest prezentowany jako trzygwiazdkowy hotel położony 500 metrów od jeziora Pławniowice (dowód: karty nr 47-48).

Obiekt w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 o nazwie „Hotel Restauracja Laguna” nie widnieje w Centralnym Wykazie Obiektów Hotelarskich (www.turystyka.gov.pl), co oznacza, że nie został zarejestrowany do kategorii obiektów hotelarskich decyzją właściwego organu administracji, tj. Marszałka Województwa Śląskiego (dowód: karta nr 50).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

I. Stosownie do art. 107 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień opóźnienia w wykonaniu decyzji wydanych między innymi na podstawie art. 26 tejże ustawy. Karę pieniężną, o której mowa powyżej nakłada się licząc od daty wskazanej w decyzji.

Zgodnie z powyższym przepisem Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną na przedsiębiorcę. Art. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zawiera definicję przedsiębiorcy oraz związku przedsiębiorców. Ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy, rozumie się przez to m.in. przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. poz. 646). W myśl art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalność gospodarcza to zgodnie z art. 3 ww. ustawy zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. W świetle powyższego nie może budzić wątpliwości, że Jarosław Kocur posiada status przedsiębiorcy. Wymieniony Przedsiębiorca jako osoba fizyczna wykonuje działalność gospodarczą we własnym imieniu na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

Przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary (art. 5 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu, ustalając wysokość nakładanej na podstawie art. 107 tej ustawy kary pieniężnej, uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także skutki rynkowe niewykonania decyzji. Nadto, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie (art. 111 ust. 2 ww. ustawy).

Kary pieniężne są podstawowym środkiem egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu.

Nakładanie kar ma na celu przymuszenie do wykonania przez przedsiębiorcę orzeczenia rozstrzygającego sprawę merytorycznie i skłonienie go do wykonania określonego w tym orzeczeniu obowiązku. Kary nakładane na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów mogą być również nałożone już po wykonaniu decyzji, jeżeli stwierdzone zostanie, że nastąpiło opóźnienie w realizacji nałożonych tą decyzją obowiązków. W orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że dopuszczalne jest nałożenie kary pieniężnej za niewykonanie decyzji, pomimo jej późniejszego wykonania. Tak więc kary pieniężne, o jakich mowa powyżej pełnią funkcję represyjną.

Zarzut niewykonania decyzji może być postawiony przedsiębiorcy wówczas, gdy nie wykonał on ww. orzeczenia w całości lub części, a także w przypadku, gdy nie wykonał go w terminie. Orzeczenie, aby można było uznać, że zostało wykonane, musi być wykonane w całości, tylko wtedy bowiem doprowadza ono stan faktyczny (zachowania przedsiębiorców) do postulowanego stanu, nienaruszającego przepisów ustawy. Stopień wykonania orzeczenia wpływać może natomiast na wymiar kary, która określana może być w szeroko ustanowionych granicach ustawowych. Decyzja Prezesa Urzędu powinna być również wykonana w terminie. W przypadku decyzji nakazujących zaniechanie stosowania określonych naruszeń, w których nie określa się terminu ich wykonania oznacza to, że decyzja powinna być wykonana niezwłocznie po uprawomocnieniu się. Wykonanie niezwłoczne nie oznacza, wykonania natychmiastowego, ale wykonanie bez zbędnej zwłoki. Termin wykonania decyzji powinien uwzględniać także czas niezbędny przedsiębiorcy do przygotowania się do spełnienia nałożonego obowiązku¹. W dotychczasowym orzecznictwie uznano m.in., że decyzja Prezesa Urzędu wykonana z półrocznym opóźnieniem od daty uprawomocnienia jest decyzją wykonaną „bardzo opieszale”². W innych sprawach za okres wystarczający do wykonania decyzji Sąd Antymonopolowy (obecnie Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) uznał termin dwumiesięczny³. W jednej ze spraw Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przyjął, że przedsiębiorca mógł podjąć działania mające na celu wykonanie decyzji w ciągu miesiąca od daty otrzymania wyroku z uzasadnieniem⁴.

W rozważanej sprawie dla zastosowania normy prawnej wynikającej z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów konieczne jest zatem rozważenie, czy Przedsiębiorca pozostaje w opóźnieniu w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015, tj. czy nie wykonuje, w całości lub części, nałożonego tą decyzją obowiązku, a także ustalenie okresu pozostawania ww. Przedsiębiorcy w tym opóźnieniu.

Praktyka stwierdzona w ww. decyzji polegała na tym, że Przedsiębiorca stosował - w sposób powszechnie widoczny - chronione prawem nazwę rodzajową „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) w odniesieniu do obiektu znajdującego się w Niewieszu przy

¹ Wyrok Sądu Antymonopolowego z 19 listopada 1991 r. sygn. akt XVII Amr 13/91.

² Wyrok Sądu Najwyższego z 13 maja 2004 r., sygn. akt III SK 39/04.

³ Wyrok Sądu Antymonopolowego z 25 czerwca 1992 r., sygn. akt XVII Amr 8/92; wyrok Sądu Antymonopolowego z 11 marca 1998 r., sygn. akt XVII Ama 69/97.

⁴ Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 26 listopada 2003 r., sygn. akt XVII Ama 101/02.

ul. Leśnej 6, bez wymaganej prawem decyzji właściwego organu administracji o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii.

W toku postępowania ustalono, że nazwa rodzajowa „hotel” oraz oznaczenie kategorii „***” (trzy gwiazdki) uwidocznione są przy wejściu głównym do budynku, na bocznej ścianie budynku, w karcie dań oraz na plakatach reklamowych przy drodze dojazdowej.

Ponadto, obiekt jest przedstawiany jako trzygwiazdkowy hotel na stronach internetowych:

<http://www.hotel-laguna.pl/hotel.html>,

<http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html>,

<https://www.facebook.com/hotellaguna1/>.

Przedsiębiorca nie uzyskał decyzji Marszałka Województwa Śląskiego o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do określonego rodzaju i kategorii, jednak nadal w odniesieniu do obiektu znajdującego się w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 posługuje się oznaczeniem „Hotel ***”. Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, że punkt I decyzji nr RKT-07/2015 nie został wykonany.

27 sierpnia 2015 r. wydana została decyzja nr RKT-07/2015 stwierdzająca stosowanie przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów i zawierająca nakaz jej zaniechania. Decyzja ta została doręczona stronie postępowania 31 sierpnia 2015 r. Ponieważ nie wniesiono od niej odwołania uprawomocniła się po upływie miesiąca od daty jej doręczenia. W konsekwencji Przedsiębiorca zobowiązany był zastosować się do nakazu sformułowanego w przedmiotowej decyzji. Nie uczynił tego, co spowodowało, że Prezes Urzędu w decyzji nr RKT-01/2017 z 7 lutego 2017 r. nałożył na niego karę pieniężną za 435 dni opóźnienia w wykonaniu punktu I Decyzji nr RKT-07/2015 liczonych od 1 grudnia 2015 r. do 7 lutego 2017 r.

Decyzja powinna być wykonana bez zbędnej zwłoki, jednakże uwzględnić też trzeba, że jej wykonywanie nie może ponad potrzebę dezorganizować bieżącej działalności Przedsiębiorcy. Stan techniczny obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 w dacie uprawomocnienia się decyzji nie pozwalał na przyjęcie, że jego właściciel w najbliższym czasie uzyska decyzję właściwego organu o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii. Obiekt ten nie spełniał wymagań stawianych hotelom, a z zebranego materiału dowodowego nie wynika aby ten stan rzeczy uległ zmianie. Przedsiębiorca w wykonaniu przedmiotowej decyzji powinien zatem usunąć wszelkie oznaczenia obiektu bezpodstawnie wskazujące konsumentom, że jest to hotel o kategorii „***” (trzy gwiazdki). Usunięcie tablic informacyjnych znajdujących się na zewnątrz i wewnątrz obiektu oraz na jego elewacji, a także usunięcie ze stron internetowych, w tym <http://www.hotel-laguna.pl/hotel.html>, <http://www.booking.com/hotel/pl/laguna.pl.html>, <https://www.facebook.com/hotellaguna1/>, oznaczeń i informacji wskazujących, że ww. obiekt jest hotelem, w ocenie Prezesa Urzędu możliwe było do zrealizowania w terminie 2 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji nr RKT-07/2015.

Jak wskazano powyżej Przedsiębiorca już raz został ukarany karą pieniężną za opóźnienie w wykonaniu punktu I decyzji nr RKT-07/2015. W decyzji nr RKT-01/2017 nałożono na niego karę pieniężną za każdy z 435 dni opóźnienia, licząc od 1 grudnia 2015 r. do dnia wydania ww. decyzji, tj. do 7 lutego 2017 r.

Zgromadzony w toku niniejszego postępowania materiał dowodowy wskazuje, że po 7 lutego 2017 r. Przedsiębiorca nadal stosował praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów stwierdzoną w punkcie I decyzji nr RKT-07/2015. Istnieją zatem podstawy do obciążenia go karą pieniężną za dalsze opóźnienie w wykonaniu punktu I tej decyzji, który to okres opóźnienia należy liczyć od 8 lutego 2017 r. do dnia wydania niniejszej decyzji, albowiem na dzień jej wydania brak jest podstaw do uznania, że przedmiotowa decyzja została wykonana w całości.

W ocenie Prezesa Urzędu w okolicznościach niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości, że brak zaniechania praktyki zakwestionowanej w decyzji nr RKT-07/2015 ma charakter celowy. Od 2007 r. Przedsiębiorca był kilkakrotnie kontrolowany przez Inspekcję Handlową, a kontrole te kończyły się postępowaniem mandatowym z powodu stwierdzenia, że obiekt, w którym prowadzono kontrolę został z naruszeniem prawa oznaczony nazwą rodzajową „hotel” i kategorią „****” (trzech gwiazdek).). Ostatnia z tych kontroli miała miejsce 7 lutego 2018 r. Przedsiębiorca był również adresatem decyzji nr RKT-07/2015. Przedsiębiorca wiedział, że posługiwanie się nazwą „hotel” oraz oznaczeniem „***” w przypadku obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej 6 jest nielegalne. Zarazem miał świadomość, że z uwagi na stan obiektu nie jest możliwe uzyskanie przez niego w najbliższym czasie decyzji Marszałka Województwa Śląskiego o zaszeregowaniu obiektu hotelarskiego do odpowiedniego rodzaju i kategorii. Chociaż Przedsiębiorca zdawał sobie sprawę z konsekwencji podejmowanych działań, w tym z grożącej mu w związku z tym kary pieniężnej, to nie usunął z obiektu i z jego otoczenia oznaczeń wskazujących, że obiekt ten jest hotelem. Nie wprowadził również stosownych zmian do treści zamieszczonych na stronach internetowych prezentujących ofertę jego obiektu. Zmiany te można było przygotować i wdrożyć przed wszczęciem postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Mimo przeprowadzanych kontroli i uprawomocnienia się decyzji nr RKT-07/2015 Przedsiębiorca nie podjął działań pozwalających na stwierdzenie jej wykonania. W konsekwencji w decyzji nr RKT-01/2017 nałożona została na niego kara pieniężna. 2 stycznia 2018 r., po uprawomocnieniu się tej decyzji i upływie okresu umożliwiającego w ocenie Prezesa Urzędu wykonanie punktu I decyzji nr RKT-07/2015, wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające mające na celu ustalenie, czy decyzja została wykonana. W toku tego postępowania Przedsiębiorca nie udzielił żadnych wyjaśnień i nie reagował na wezwania Prezesa Urzędu do udzielenia informacji. W konsekwencji Prezes Urzędu uwzględnił jako okoliczność obciążającą umyślność braku zaniechania stosowania przedmiotowej praktyki.

Jednocześnie, w ocenie Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie nie występują okoliczności łagodzące umożliwiające obniżenie kary pieniężnej nakładanej na Przedsiębiorcę.

Przy nakładaniu kary Prezes Urzędu uwzględnił skutki rynkowe niewykonania przez Przedsiębiorcę decyzji w opisanym zakresie. Praktyki rynkowe wprowadzające w błąd uznać należy za szczególnie nieuczciwe, a co za tym idzie szkodliwe. Uważa się bowiem, że to właśnie one najczęściej oddziałują na sferę decyzyjną konsumenta, prowadząc do zniekształcenia jego decyzji rynkowych. Wykluczają tym samym możliwość podjęcia świadomej decyzji rynkowej przez konsumenta. Wprowadzenie w błąd konsumentów co do zakwalifikowania obiektu do grupy hoteli o określonej kategorii, a co za tym idzie do zapewnienia określonego poziomu usług, miało wpływ na wybór konsumenta. Zważyć przy

tym należy, że zakres i jakość usług turystycznych, a zwłaszcza hotelarskich, w zestawieniu z ceną tych usług stanowi podstawowe i decydujące kryterium wyboru danego obiektu turystycznego. Konsumenci rzetelnie poinformowani o braku zaszeregowania obiektu w Niewieszu przy ul. Leśnej do odpowiedniego rodzaju i kategorii mogliby podjąć decyzję o nieskorzystaniu z jego usług.

Biorąc pod uwagę powyższe, na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości **74 826 zł**, co stanowi równowartość **17 940 euro** (przy średnim kursie euro ogłoszonym przez NBP 29 grudnia 2017 r. równym **4,1709 zł**), tj. **30,00 euro** za każdy z 598 dni opóźnienia w wykonaniu punktu I wydanej wobec niego decyzji nr RKT-07/2015, licząc od 8 lutego 2017 r., do dnia wydania decyzji w niniejszej sprawie.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia Przedsiębiorcy, zaś jej wysokość jest na tyle dolegliwa dla Przedsiębiorcy, że powinna spowodować wykonanie wydanej decyzji. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 tej ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (zwanej dalej K.p.a.). Stosownie do art. 264 § 1 K.p.a., jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia kary z tytułu opóźnienia w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu zostało wszczęte z urzędu. Postępowanie to wykazało, że Przedsiębiorca nie wykonał punktu I decyzji Nr RKT-07/2015. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu w związku z niniejszą sprawą, których wysokość wyniosła **31 zł**.

W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie II sentencji.

Koszty niniejszego postępowania Przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 155; zwanej dalej K.p.c.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 K.p.a. w związku z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i § 2 K.p.c., Przedsiębiorcy przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Frągsztajn

